

Завітайте на ярмарок!
23 листопада, у суботу, з 8.00 до 15.00 на Торговій площі відбудеться сільськогосподарський та промисловий ярмарок, де буде представлена в широкому асортименті продукція місцевих виробників та підприємств Білоцерківського району. Продукція реалізовуватиметься за цінами виробника.

Виконавчий комітет міської ради

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 93-94 (13794-13795), 22 Листопада 2019 р. Роздрібна ціна 2 грн. 75 коп.

Вони щасливі в цьому домі

У цьому затишному закладі можна любити, посміхатися, пізнавати, жартувати, навчатися, дружити, а ще – гратися, міркувати, вигадувати і навіть помилятися. В Інклюзивно-ресурсному центрі, що на масиві Леваневського, готові обіграти кожну дитину, яка має особливі освітні потреби, сприяти її розвитку.

А минулого тижня центр радо зустрічав гостей – до маленьких білоцерківців завітав міський голова Геннадій Дикий. Разом з працівниками закладу він оглянув приміщення (до речі, нещодавно тут було відремонтовано 2-й поверх) та виконав надзвичайно почесну місію – з нагоди Дня логопеда нагородив кращих з кращих працівників сфери подяками виконавчого комітету Білоцерківської міської ради та грамотами управління освіти та науки. Він

також подякував їм за роботу, за те, що допомагають цим дітям розвиватися, адаптуватися у суспільстві.

Особливо радісно й весело того дня було дітям, адже для них організували розваги, а Г. Дикий вручив їм ще й подарунки.

Директор центру Олеся Руденко розповіла, що заклад функціонує вже 2-й рік. Сюди звертаються з дітьми відповідно до потреб. Загалом було обстежено приблизно 1700 хлопчиків і дівчаток, хоча в місті проживають близько 5 тисяч особливих дітей. Заняття в закладі безкоштовні, їх можуть відвідувати діти від 2 до 18 років. До того ж увесь рік, без канікул.

На сьогодні в центрі працюють кваліфіковані фахівці – дефектолог, логопед та два психологи. Кожен з них займається з 12-13 дітьми. Проте, зазначила Олеся Олександрівна, закладу ще потрібні спеціалісти, адже вони фізично не

можуть допомогти всім дітям, які до них звертаються.

Справді, робота в центрі виконана величезна. Тут зроблено гарний ремонт, у кімнатах встановлено сучасні меблі та необхідне обладнання, організовано куточки для занять та ігор. Дітям тут добре, комфортно. І вони це, безперечно, відчувають. Вони щедро діляться з працівниками центру й зі своїми близькими усмішками, щирими емоціями, враженнями. Вони щасливі в цьому домі! А це надзвичайно важливо і для дітей, і для їхніх батьків.

Юлія Штонда

Ми не забули!

Ми казали на нього просто дядя Вася. Невисокий чоловік, адміністратор комп'ютерного клубу, де ми з друзями були такими частими гостями, що, можна сказати, вирости в тих тісних стінах із сльозомоніторів. Ми не завжди грали, бо ж та забавка все-таки коштувала якусь копійку, але часто просто приходили туди подивитися, як грають інші, й бурхливо те обговорити. Завжди чисті емоції, азарт, сміх, щирі враження. І завжди цим хаотичним процесом диригував дядя Вася, з яким можна було перекинутися жартом і який жорстко дбав про дисципліну у стінах клубу... Зараз у нас із хлопцями вже свої сім'ї, дітлахи. Та й двоє синів дяді Васи, Андрій і Юра, стали дорослими парубками. Та от його самого вже немає. Бо війна...

Народився Василь Гончаренко 16 грудня 1972 року в місті Новогрудок Гродненської області Республіки Білорусь. Коли виповнилося 6 років, разом із батьками переїхав до нашого міста. До першого класу пішов у ЗОШ №18, а з 3-го навчався в 12-ій школі. Після 9 класу у професійному технічному училищі № 15 здобував спеціальність електромонтажника. Потім працював на заводі «Росава». Із 2000 року вів підприємницьку діяльність. А тоді сталася Революція Гідності. Після Майдану разом зі своєю вівчаркою Норою Василь Володимирович влився до лав батальйону спецпризначення «Донбас», де був сапером. Брав участь у бойових діях поблизу Лисичанська, Бахмута, Попасної. Саме у школі останнього міста російські бойовики встановили ту зловісну фосфорну міну, зброю, заборонену усіма можливими міжнародними договорами, знешкоджуючи яку, очевидно, дядя Вася зазнав уражень, від яких не виживають.

Василь Гончаренко помирав довго. Його перевозили з одного шпиталю до іншого. Лікарі не могли зрозуміти, в чому річ, що сталося з його кров'ю... 7 вересня 2014 року героя не стало.

І ось (нарешті) 13 листопада нинішнього року на фасаді Білоцерківської спеціалізованої школи І-ІІІ ступенів № 12 з поглибленим вивченням інформаційних технологій було відкрито меморіальну дошку Василеві Гончаренку (позивний «Вагон»), чоловіку, який одним із перших відгукнувся на поклик Батьківщини і серця і який одним із перших загинув на цій війні (рішення про присвоєння героєві звання «Почесний громадянин міста Біла Церква» посмертно виконком ухвалив 2016 року).

На церемонії відкриття меморіалу виступив начальник управління освіти і науки Білоцерківської міськради Юрій Петрик, який зауважив, що у нашому місті, на жаль, вже більшість шкіл мають такі пам'ятні дошки. На фасадах деяких їх уже дві, а то й три. І це є яскравим свідченням того, що в Україні йде війна, що летить кров, що є смерть рідних і близьких від рук ворога. Вони завжди нагадуватимуть про наших захисників, але й зберігатимуть пам'ять про те, хто є справжнім ворогом і хто винен у всьому цьому лиху.

Виступив і побратим загиблого захисника, депутат міської ради Володимир Бабенко. Він сказав, що там, на окупованих територіях, також чіпляють меморіальні дошки на стіни шкіл. От тільки героїв в них інші. Через це буде дуже важко заново «зшити» нашу країну. Ветеран закликав учнів гарно навчатися, вчити власну історію, поважати наших, українських, героїв. Саме В. Бабенку як побратимові була надана честь відкрити меморіал Василеві Гончаренку.

Одним із ключових слів на цьому заході (як і на будь-яких подібних сумних зібраннях) стало слово «пам'ятати». І воно є більш ніж доречним, адже така вже безжална природа речей: багато героїв, які під час минулих воєн прийняли смертний бій, просто стали землею, травою, відлунням, спресованим в історії. Але саме завдяки їхньому загубленому в роках останньому подиху ми теперішні маємо можливість дихати, любити, рости дітей, мріяти, а значить – жити!

Богдан Храбуст

23 листопада 16:00

ЗАПАЛИ СВІЧКУ
ПАМ'ЯТІ
У СВОЄМУ ВІКНІ!

ГОЛОДОМОР
1932-1933 РОКІВ

Білоцерківському радіо – 85 років

Місцеве проводове радіо є важливою складовою інформаційного простору Білої Церкви і виконує певну соціальну функцію, адже має свою потенційну аудиторію. Літні люди, зазвичай, систематично слухають передачі та новини саме по радіо, адже звикли до того, що радіоточки разом із газетами були єдиним джерелом інформації про життя в країні та в інших державах світу. І хоча наразі чимало скептиків вважають проводове мовлення вчорашнім днем, протиставляючи йому ефірне, а також телебачення та інтернет, все ж таки саме проводове мовлення у багатьох випадках є найдоступнішим елементом сповіщення населення. Особливо у разі техногенних або природних катастроф, адже воно функціонує навіть за умов відключення електропостачання в районах, що зазнали впливу стихійного лиха.

14 листопада міський голова Геннадій Дикий завітав до редакції місцевого радіо, аби привітати колектив із ювілейною, 85-ю, річницею з дня заснування Білоцерківського міського радіомовлення. Він подякував радіолюбам за багаторічну щоденну роботу з об'єктивного та оперативного інформування земляків про діяльність міської влади, висвітлення важливих подій суспільно-політичного, соціально-економічного, культурного життя Білої Церкви, повідомляє офіційний сайт міської ради.

Особливу вдячність Геннадій Дикий висловив на адресу працівників-ветеранів радіомовлення, вручивши їм грамоти міської ради та її виконавчого комітету. Серед нагороджених були перший редактор Білоцерківського радіо незалежної України, який працював на цій посаді у 1991-2003 рр., Петро Степанович Гурський (загальний стаж роботи на радіо більше двад-

цяти років); головний редактор Білоцерківського радіомовлення 2003-2009 рр. Надія Володимирівна Кравченко (загальний стаж роботи на радіо 55 років). Грамоту також було вручено інженеру-радіолюбові Василю Патковському, який забезпечує технічний супровід виходу в ефір новин ще з 1985 року.

Протягом останніх 10 років колектив очолює Тетяна Цейтліна, яка розпочала роботу на Білоцерківському радіомовленні у 1992-му.

До привітань долучилися також посадовці, котрі безпосередньо співпрацюють із місцевими медіа: начальник відділу інформаційних ресурсів та зв'язків з громадськістю міської ради Олег Турій та головний спеціаліст відділу Олена Гавва.

Приєднується до щирих привітань і «Громадська думка». Зичимо колегам-ювілярам довгої й активної молодості, тільки гарних новин, тільки широких і світлих перспектив у впевненому поступі, у постійному розвитку. Бажаємо завжди бути потрібними численним слухачам і гідно поцінованими своїми земляками!

Ювілей

Лідкоряючи спортивні п'єдестали, прославляють Білу Церкву у світах

Днями Київська обласна спеціалізована дитячо-юнацька спортивна школа олімпійського резерву «Промінь» з велосипедного спорту урочисто відзначила свій 50-річний ювілей.

В. о. директора закладу, заслужений працівник ФКС України, заслужений тренер України, почесний працівник ФКС України Дмитро Архипович Чмирук щиро подякував усім причетним до створення, багаторічного розвитку та підтримки велосипедної школи. Особливе спасибі він адресував учням, які своєю невтомною працею досягають високих спортивних вершин та прославляють Білу Церкву в усьому світі.

Привітати колектив закладу, що виховав не одну плеяду талановитих спортсменів, прийшло чимало поважних гостей, вдячних вихованців та ветеранів спорту.

Теплі слова на адресу колективу та вихованців прозвучали, зокрема, від секретаря Білоцерківської міської

ради В. Кошеля, який привітав присутніх від імені міського голови Геннадія Дикого та депутатів: «Пів століття ви виховуєте не просто спортсменів, а чемпіонів, легенди, які є прикладом для молоді. Дякуємо тренерам та викладачам за навчання, допомогу та настанови. Бажаємо щастя, здоров'я, успіхів, натхнення і великих спортивних п'єдесталів. Крутіть педалі до перемоги!». Посадовець вручив «Відзнаку міського голови» тренеру-викладачеві закладу, майстрові спорту Миколі Єфремову. Ряд тренерів та працівників школи отримали подяки міської ради та її виконавчого комітету.

Під час заходу численні спортсмени, тренери та працівники закладу були відзначені почесними грамотами і грамотами управління фізичної культури та спорту Київської облдержадміністрації, обласної ради, управління з питань молоді та спорту міської ради.

Від Національного олімпійського комітету Укра-

ни спеціалізована школа олімпійського резерву отримала подяку за значний внесок в Олімпійський рух, а Дмитро Чмирук був нагороджений почесною медаллю. Низку тренерів та фахівців, чемпіонів та призерів Олімпійських ігор, чемпіонатів світу, Європи, Кубків світу було відзначено подяками НОК України. А державний тренер з велосипедного спорту Мінмолодьспорту України Олексій Солнцев вручив посвідчення, знаки майстрів спорту України міжнародного класу, майстрів спорту України п'яти вихованцям «Променя».

Присутні мали можливість переглянути документальний фільм про важливі моменти розвитку спортивного закладу з початку його створення, про найкращих із вихованців та їхні досягнення. Історичні кадри перемог команд велосипедистів на чемпіонатах світу, до складу яких входили й вихованці школи «Промінь», не залишили байдужими нікого.

Не героїчні історії

Про них навряд чи розкажуть по телевізору або напишуть у газетах, про цих нібито звичайних людей, які щодня сумлінно роблять свою справу, можливо, непомітно, але, повірте, дуже важливу. Про наших шалених рембатівців.

Старшого сержанта Миколу Олександровича КУЧЕРА, дядю Колю, знає вся 72 бригада. У свої 58 років він з гордістю несе службу в маленькому тиловому підрозділі – ремонтній роті ракетного та артилерійського озброєння в ремонтно-відновлювальному батальйоні. Про те, що спонукало його піти в армію, про його життя-буття та плани на майбутнє ми говорили кілька разів, коли дядя Коля мінняв колесо на своєму бойовому конику – КАМАЗі.

– Як склалося, що Ви потрапили в армію?

– На той час, а був початок 2015 року, як і всі, я по телевізору бачив, що йде війна, справжня війна. Багато вже загинуло, було багато поранених. Ну, а я... Я ж здоровий, тільки вік трошки не армійський (сміється). От і пішов до військкомату. А там кажуть – не підходите, вам уже 54 роки, йдіть додому онуків няньчити.

– І що, так і відмовили?

– Та ні, умовив, узяли. Я ж собі думаю: де я буду няньчити онуків, як не буде в нас ні країни, ні рідного дому. Отак, можна сказати, і напросився. Поїхав із 5 хвилиною мобілізації в навчальний центр, там нас добряче помуштрували. Молоді хлопці дивилися на нас трошки зверхньо, але як дійшло до практичних навчань, то ми (було нас там трошки, козаків за...) показали, що є ще порох у порохівниці й що ми можемо навіть краще за молодих. Адже старість – це не завжди слабкість, це досвід, набуті вміння – те, що вже з роками нікуди від тебе не дінеться.

– А як потрапили в 72 бригаду?

– Був розподіл, і нас відправили десь в середині червня на Вершину. Там мене і зарахували до ремонтної роти РАО рембату. І я досі тут – так би мовити, не зраджую підрозділу.

– Не хотілося в піхоту, десь на бойовій рубеж?

– Та звичайно хотілося,

Дядя Коля

багато кому хочеться. Там же зовсім по-іншому. Але я розумію, що роботу потрібно виконувати і в тилу, тим більше нашу. Ми ж ремонтуємо, в принципі, всю зброю: і стрілецьку, і пушки на БМП-1 та БМП-2, допомагаємо ремонтувати і танки, і САУшки. Та й часто їздимо в піхотні підрозділи. Так що, як кажуть, пороху теж понохали.

– Є якісь «пригоди», які закарбувалися в пам'яті?

– Історій багато. Знаєте, як кажуть, є що згадати, та немає чого розказати. Я з хлопцями їжджу по всіх піхотних батальйонах і не тільки. З 2015 року побував і в Гранітному, і в Новотроїцькому, на териконах під Докучаєвськом, в Авдіївці, у Верхньоторецькому, на шахті «Бутівка», на «Зеніті», на «Світлодарці», у Троїцькому, тепер уже в Золотому та Катеринівці. Якось був випадок, здається, в листопаді 2017-го, біля шахти «Бутівка» ми «беху» ремонтували, ну, зробили, все працює. Зібралися з піхотою, загрузилися, тільки від'їхали – а туди секунд через 30 міни почали падати. У сепарів та місцина давно була пристріляна – вони тільки й чекали, та, бач, не

вийшло. Та і скільки вже такого було... Як усе згадати, то на добрячу енциклопедію вистачить.

– Вам як, страшно було на передовій?

– Знаєте, коли кажуть, що не страшно, – брешуть. Тільки от страх різний буває. Найчастіше хлопці не за себе бояться, а за рідних, за те, що з ними буде. Ось і я перед виїздом на «нуль» завжди думаю – діти дорослі, вже влаштовані, а от як дружина сама, без мене, буде. Але такі думки не надовго. Як тільки обстріл або з хлопцями треба їхати перевіряти відремонтовані пушки, то вже страху немає, в голові все чітко – ти знаєш свою роботу і ти її робиш.

– Дядю Колю, незабаром 2020 рік, які у Вас плани на майбутнє?

– Буду служити, в ремонтників робота завжди є. Командири у нас хороші, грамотні та справедливі, здоров'я Бог дав мені добре, не жаліюся – ще й молодим фору дам. А от державу свою ми ще не відвоювали. Відвоюємо – тоді й відпочину.

Юлія Євдокимова, сержант

Набережну прикрасили молоді дерева

В рамках заходів обласної екологічної програми, які включали в себе недопущення і швидку ліквідацію стихійних сміттєзвалищ, Біла Церква показала себе надзвичайно відповідально і в нагороду виборола 250 дерев та кущів, повідомляє прес-служба міської ради.

Оскільки ж Біла Церква має ще й статус «Екологічно-відповідальне місто», то висаджувати ці рослини вирішили відповідно до власного проекту озеленення нової набережної. Документ передбачає значно більше дерев, і він мав реалізуватися вже наступного року, але такий несподіваний подарунок дозволив провести часткове висаджування вже цього року.

Як зазначила заступник директора департаменту житлово-комунального господарства Альона Колотницька, подаровані дерева та кущі вже достатньо підрощені, мають вік близько трьох років та міцну кореневу систему, а також адаптовані до нашого клімату.

Відтак уздовж нової набережної в районі вулиць Річкової і Запорізької 15 листопада

кіпіла дружна робота. Кущі ялівцю висадили в клумби, а дерева: клени, сливи, магнолії, туї різних видів та інші, прикрасили доріжки та висаджені навколо лавок. Всі рослини будуть внесені до міського порталу зелених насаджень «SMART Green БЦ».

Висаджували дерева й кущі працівники «Зеленого господарства», а от допомагати їм несподівано прийшли військові Білоцерківського 1129-го зенітного ракетного полку. Чоловіки, які з честю відстоюють незалежність нашої держави на Сході України, вирішили провести дуже символічну мирну акцію. Вони зауважили, що дуже раді бути причетними до краси рідного міста, тому завжди готові допомагати в таких починаннях.

Школа була заснована 1969 року.

З 1993-го спеціалізована дитячо-юнацька спортивна школа має статус олімпійського резерву та вищу категорію.

«Промінь» функціонує в Білій Церкві (Сквирське шосе, 256, пров. Будівельників, 4) та має відділення при ЗОШ у Сквирському і Броварському районах, в Ірпені, Бучі, Вишгороді. У школі працюють 24 тр.-викладачі, з них 12 штатних, 12 сумісників вищої, 1-ої та 2-ої категорії, серед яких 6 заслужених тренерів України, 2 заслужені працівники України, 2 заслужені майстри спорту.

До навчальної програми школи включені олімпійські види з велоспорту (шосе, трек, маунтенбайк).

Досягнення:

- на чемпіонатах світу (11 золотих, 10 срібних, 3 бронзові медалі);
- на чемпіонатах Європи (12 золотих, 4 срібні, 6 бронзових медалей);
- на Кубках світу (34 золотих, 18 срібних, 9 бронзових медалей);
- на Олімпійських іграх 2000 р. – 4 срібні медалі.

За 50 років у велосипедній школі «Промінь» виховано та виростили разом з учнями:

- 196 майстрів спорту;
- 72 майстри спорту міжнародного класу;
- 7 заслужених майстрів спорту України;
- 13 заслужених тренерів України;
- 2 заслужені працівники фізичної культури і спорту України;
- на чемпіонатах України останніх років більше 40 учнів завойовують медалі, ще 22 учні отримують рейтингові очки за 4-12 місяця до спортивного рейтингу Київщини.

3 офіційних джерел

Вітаємо!

Адміністрація і рада ветеранів Білоцерківської міської лікарні № 1 вітають **З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ ветеранів праці закладу, які народилися у листопаді:**
В.О. Баранов, В.В. Бозіков, В.М. Бебешко, В.П. Бровко, Т.Ф. Бойко, В.М. Воробіова, Н.В. Волинець, О.І. Головаха, Г.П. Григор, Г.Д. Григор, Л.В. Дем'янченко, К.І. Дубінецька, М.П. Засуха, Л.М. Заболотна, Н.І. Костенко, Л.В. Крижанівська, Т.А. Кафанова, Т.А. Комар, Г.О. Кіщенко, О.В. Кривокобильська, Р.С. Кандиба, В.С. Крамаренко, О.В. Коломієць, В.В. Лазаренко, Р.А. Люта, В.І. Мельничук, Т.М. Мельничук, Т.В. Надточей, В.П. Остапенко, Л.А. Петухова, З.О. Погребняк, Г.І. Приймак, Н.П. Раздолянська, М.І. Руднічук, Л.І. Раковський, М.М. Савченко, Л.Д. Степанченко, Г.В. Сірмановська, Н.С. Салантій, М.В. Тищенко, Г.Г. Філенко, Д.С. Фурманчук, О.М. Ходос, Л.П. Черненко, Н.Г. Штанько, В.В. Яценко.

Хай кожен день ваш сонечком тепліє
 І не шкодує приводів для свят,
 Нехай завжди у променях надії
 Вам в душу летять світла благодать!

ДОПОМОЖІТЬ ЗДОЛАТИ ЛЕЙКОЗ!

Понад три тижні маленький Славчик разом із мамою мужньо долає надскладний курс хіміотерапії. Хлопчик не розуміє, чому так довго він не бачить любих тата, сестричку та братиків, за якими дуже сумує. Але навіть у лікарняній палаті його не полишають привітна усмішка, допитливий погляд, прагнення пізнавати світ.

У відділенні дитячої онкогематології малюку доводиться витримувати зовсім недитячі, виснажливі, процедури хіміотерапії, переливання крові, пункцій спинного і кісткового мозку. Проте підтримка друзів, знайомих, зовсім незнайомих, але чуйних, людей додає сили для боротьби з

гострим лімфобластним лейкозом, що зовсім скоро хлопчик радітиме щасливому, безтурботному і, головне, здоровому дитинству!

Родина Степанюків щиро і безмежно вдячна кожному з Вас за безцінну допомогу! **Якщо Ви маєте можливість підтримати родину і долучитись до порятунку Слави, то картка Приватбанку мами, СТЕПАНЮК АННИ МИХАЙЛІВНИ, – 4149 4991 2840 3019.**

Славний ювілей гарної людини

Наш будинок, що на вулиці Академіка Кримського, 10, був збудований і заселений 2007 року. А в жовтні 2014-го в ньому почала господарювати (стала приборальницею) ГАЛИНА ПАВЛІВНА МИМРЕНКО. Два роки вона разом зі своїм чоловіком Євгеном Олександровичем, образно кажучи, витягувала дім і прибудинкову територію з бруду. Відтоді вони завжди у чистоті й належному порядку.

Галина Павлівна багато власних сил і часу віддає своїй роботі. Разом із чоловіком та мешканцями будинку Василем Мединським і Леонідом Врублевським посадила біля дому 43 дерева (в тому числі 11 осен). А два клатки землі перед вікнами (будівельне сміття, притрушене родючим ґрунтом) перетворила у квітучі клумби. Частина квітів переселилася сюди із дачі Галини Павлівни, частину вона придбала власним коштом. І тепер це справжні та прекрасні витвори мистецтва!

Як людина працююча, небайдужа, Галина Павлівна взялася опікати й «нічию» територію, що межує з нашим домом, а також великий дитячий майданчик, на якому щодня грається дівчата не тільки з чотирьох навколишніх будинків, а й з усього Піщаного масиву.

В нашої Галини Павлівни Мимренко 25 листопада ювілей: їй виповнюється 65 років. Щиро вітаючи її з днем народження й бажаючи довгих щасливих років життя, ми безмежно дякуємо Галині Павлівні за її невтомні руки, сумлінне ставлення до непростой і не завжди гідно

поцінованої роботи, за бажання зробити цей світ кращим і яскравішим!

Мешканці будинку

РОЗПОРЯДЖЕННЯ від 14 листопада 2019 р. № 56-К(П)**ПРО ОГолошення конкурсу на заміщення вакантної посади начальника управління охорони здоров'я Білоцерківської міської ради**

Відповідно до законів України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про службу в органах місцевого самоврядування», Порядку проведення конкурсу на заміщення вакантних посад державних службовців, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2002 року № 169, Порядку проведення іспиту для кандидатів на заміщення вакантних посад посадових осіб місцевого самоврядування у виконавчих органах Білоцерківської міської ради, затвердженого розпорядженням міського голови від 10 червня 2019 року № 211-К, та з метою забезпечення конституційного права рівного доступу громадян до служби в органах місцевого самоврядування:

1. Оголосити конкурс на заміщення вакантної посади начальника управління охорони здоров'я Білоцерківської міської ради.

2. Оголосити такі умови конкурсу:

В конкурсі можуть взяти участь особи чоловічої або жіночої статі, які є громадянами України, мають повну вищу освіту магістра або спеціаліста за напрямом підготовки «Медицина», мають стаж роботи за фахом на службі в органах місцевого самоврядування та державній службі на керівних посадах не менше 3 років або при необхідності (виходячи із виконання виконавчим органом основних завдань та функцій), стаж роботи за фахом на керівних посадах в інших сферах управління не менше 5 років, вміють працювати з комп'ютерною технікою, вільно володіють українською мовою.

До участі у конкурсі не допускаються особи, які:

- визнані в установленому порядку недієздатними;
 - мають судимість, що є несумісною із зайняттям посади посадової особи місцевого самоврядування;
 - у разі прийняття на службу будуть прямо підпорядковані або підлеглі близьким особам;
 - позбавлені права займати відповідні посади в установленому законом порядку на визначений термін;
 - в інших випадках, установлених законами.

Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають до органу місцевого самоврядування, в якому проводиться конкурс, такі документи:

- заяву про участь у конкурсі, в якій зазначається про ознайомлення заявника із встановленими законодавством обмеженнями щодо прийняття на службу в органах місцевого самоврядування та проходження служби;

- подання шляхом заповнення на офіційному веб-сайті НАЗК декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік за формою, що визначається НАЗК;

- заповнену особову картку (форма П-2 ДС) з відповідними додатками;

- автобіографію;

- дві фотокартки розміром 4 x 6 см;

- копії документів про освіту, підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатес- таційні цикли тощо);

- письмову згоду на обробку персональних даних відповідно до Закону України «Про захист персональ- них даних»;

- копію документа, який посвідчує особу;

- копію трудової книжки, оформлену у встановленому порядку;

- копію військового квитка (для військовослужбовців або військовозобов'язаних);

- довідку МВС про відсутність судимості;

- довідку про допуск до державної таємниці (у разі його наявності);

- швидкозшивач.

3. Учасники конкурсу обов'язково складають іспит на перевірку та оцінку знань Конституції України, законів України «Про службу в органах місцевого самоврядування», «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про запобігання корупції», а також законодавства з урахуванням специфіки функціональних повноважень відділу.

4. Документи приймаються протягом 30 календарних днів з дня виходу публікації про оголошення кон- курсу. Додаткова інформація за тел. 5-25-43.

5. Інформація про конкурс на заміщення вакантної посади та умови конкурсу оголосити в місцевій пресі та на офіційному ВЕБ-сайті Білоцерківської міської ради і виконавчого комітету.

Г. Дикий, міський голова

З Днем народження!

Сердечно вітаємо активістів міської організації ветеранів, які свої дні народження святкують у листопаді:

Є.М. Байбарза, Є.П. Гуз, А.В. Полин, В.М. Кротаус, Г.Ф. Бараболя, Р.Г. Мисик, С.П. Проценко, Є.С. Титаренко, В.Ф. Файдунець, М.В. Яценко, С.О. Дачук, М.А. Березовський, А.С. Кот, В.Д. Мазуренко, С.І. Долбе, М.С. Яковенко, Є.О. Буханевич, К.А. Сокирко, А.Г. Шлапатський, Г.М. Чумбадзе.

Бажаєм здоров'я, добра, довголіття,
 Хай вистачить щастя на ціле століття.
 Хай скрізь буде лад: у душі і в сім'ї,
 І радість на серці, і хліб на столі!

З повагою – В.Д. Волощенко, голова міської ради ОВУ

Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з ювілеями своїх колег, які народилися у листопаді:

Г.І. Вдовенко, Н.О. Дидоренко, К.Д. Зайцева, Р.А. Камінська, І.Д. Литвин.

Хай щастя панує у вашому домі,
 І радість у ньому живе.
 Здоров'я міцного і щирої долі
 Хай Бог посилає і вас береже.

З повагою – Г.І. Гашицька, голова організації

ПОВІДОМЛЕННЯ про призначення пленарного засідання

вісімдесят четвертої сесії Білоцерківської міської ради сьомого скликання
 Відповідно до розпорядження від 18 листопада 2019 року № 2-09-52 «Про скликання пленарного засідання вісімдесят четвертої сесії Білоцерківської міської ради VII скликання», призначити пленарне засідання вісімдесят четвертої сесії Білоцерківської міської ради сьомого скликання **28 листопада 2019 року о 10 год. у великій залі міської ради (вул. Ярослава Мудрого, 15).**

Г. Дикий, міський голова

Маленьким про серйозне

В рамках Тижня знань з основ безпеки життєдіяль- ності рятувальники Білоцер- ківського районного відділу

провели навчально-виховну бесіду з вихованцями Потіївського НВО «Загально- освітня школа I-III ступенів- дитячий садок».

Дітям розповіли про безпечну поведінку та до- тримання правил пожежної безпеки в побуті, ризики, пов'язані з використанням сірників та петард, про за- грозу, яку приховують вибу- хові й невідомі предмети.

Дітям нагадали телефо- ни екстрених служб та вру- чили інформаційні листівки з питань безпеки.

Білоцерківський РВ ГУ ДСНС України у Київській області

Чи є ви серед боржників та як уникнути відключення

66,7 мільйона гривень. Саме стільки заборгува- ли 74 тисячі мешканців Київської області за елект- роенергію, спожиту ще у минулі роки. Через це їхні оселі за законом можуть залишитися без світла. Навіть за незначний, на перший погляд, борг у 200 гривень. Київобленерго закликає споживачів перевірити, чи не мають вони заборгованості. Якщо є – якомога скоріше її сплатити.

Значний борг за електроенергію у меш- канців області виник ще до 1 січня 2019 року, до запуску реформи на ринку електро- енергії. Тоді нинішній оператор системи розподілу Київобленерго виконував не тільки функцію розподілу електроенергії, але й її поставки/продажу. Вже у квитан- ціях за січень 2019 року заборгованість за минулі періоди не вказувалась, адже про- давати електрику споживачам столичного регіону почала інша компанія – постачаль- ник універсальних послуг.

«Здебільшого суми заборгованостей не- великі: у 42 тисяч сімей – до 200 грн, ще у 14,5 тисячі – від 200 до 500 грн. Але за за- коном навіть невеликий, на перший погляд, борг є підставою, аби клієнта від'єднали від електропостачання. Ми розуміємо, що бу- вають випадки, коли людина просто забула сплатити квитанцію або загубила її. Тому, аби не потрапити в неприємну ситуацію та

не залишитися без світла, ми звертаємось до мешканців області, щоб вони уважно пе- ревірили наявність заборгованості», – підкреслив Сергій Кавурко, комерційний директор Київобленерго.

У разі несплати боргу компанія, відпо- відно до передбаченого законодавством порядку, повинна відключити боржників від електропостачання.

Повторне підключення може коштува- ти від 282 до 819 грн. І воно стане можли- вим тільки після оплати боргу і займе до п'яти днів.

Дізнатися, чи є у вас несплачена за- боргованість за минулі роки, можна будь- яким зручним способом: в особистому ка- бінеті на сайті Київобленерго, за телефо- ном кол-центру: (044) 459-07-40 або в обслуговуючому районному підрозділі.

**Відділ комунікацій
 ПРАТ «Київобленерго»**

ПОВІДОМЛЕННЯ про оприлюднення проекту рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради «Про встановлення тарифів на платні послуги, що надаються в комунальному підприємстві Білоцерківської міської ради Будинку урочистих подій»

Розробник – комунальне підприємство Білоцерківської міської ради Будинку урочистих подій. Проект регуляторного акта про тарифи на платні послуги розроблено у зв'язку з гострою необ- хідністю регулювання діючих з 2018 року тарифів на окремі види платних послуг, що надаються населенню комунальним підприємством Білоцерківської міської ради Будинку урочистих подій і по- требують перегляду до рівня їх собівартості з мінімальною рентабельністю.

Відповідно до ст. 7, 13 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», ст. 28 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», виконав- чий комітет Білоцерківської міської ради повідомляє про оприлюднення проекту регуляторного акта **«Про встановлення тарифів на платні послуги, що надаються в комунальному підприємстві Білоцерківської міської ради Будинку урочистих подій».**

Метою прийняття даного рішення є встановлення мінімальної вартості надання послуг, що скла- дають мінімальний перелік з урахуванням інтересів населення та фактичних витрат суб'єкта госпо- дарської діяльності на їх надання.

З проектом рішення та аналізом регуляторного впливу зазначеного регуляторного акта можна ознайомитись в мережі Інтернет на офіційному сайті Білоцерківської міської ради та виконавчих органів www.bc-rada.gov.ua та в комунальному підприємстві Білоцерківської міської ради Будинку урочистих подій (вул. Ярослава Мудрого, 22, м. Біла Церква) і за тел. 5-30-58.

Термін прийняття зауважень та пропозицій до проекту регуляторного акта становить 1 (один) місяць із дня його оприлюднення на офіційному веб-сайті міської ради.

Зауваження та пропозиції щодо проекту регуляторного акта приймаються в друкованому та електронному вигляді протягом одного місяця з дня оприлюднення проекту регуляторного акта та відповідного аналізу регуляторного впливу розробником даного проекту за адресою: вул. Ярос- лава Мудрого, 22, м. Біла Церква, комунальне підприємство Білоцерківської міської ради Будинку урочистих подій, щоденно з 9.00 до 18.00, крім неділі та понеділка (SVADBABC.COM.UA).

Осінній вернісаж

У виставковому залі бібліотеки-філіалу № 8, що на масиві Леваневського, діє виставка батика й олійного живопису білоцерківської художниці Тетяни МАКСИМОВОЇ.

♦ На вернісажі представлені барвистий соковитий декоративний батик – пейзажі, натюрморти, сюжетні композиції. Милують око тендітно-елегантні кольори розпису по тканині «Сон орхідей», композиція-пейзаж «Мир всем» (молода жінка з двома малюками йде до церкви), «Яскраві соняхи», запам'ятовується стилізовано-декоративний батик «Роксолана» – жінка-янгол з білими крилами. Привертає увагу весняний пейзаж «Квітнуть садки» (змішана техніка, натуральний атлас), авангардне панно «Чотири стихії», цікавий пейзаж «Тихе місце», стилізовані розкішні «Польові квіти».

♦ Художниця Максимова займається не тільки батиком, але й олійним живописом. Картини, які експонуються, виконані в своєрідному, на кшталт французьких імпресіоністів, стилі. Намальовані широкими впевненими мазками «Персики», «Гладіолуси», настроєві полотна «Ванільне небо», «Квітневі силуети», «Різноманітні дерева», пейзаж «Десь в Італії» з його тихими міськими вуличками, де ніби гуляють, відпочиваючи від щоденної метушні, поважні бюргери.

4 листопада відомому поетові Павлу РАЛЬЧЕНКУ, який тривалий час жив і трудився у Білій Церкві, а згодом – у Чудневі, районному центрі Житомирської області, мало б виповнитися 70 років, а прожив він всього 59...

Загадалися і його проникливі поетичні рядки про наше місто, якому він присвятив свого часу кілька віршів:

Над Россю світить місяць величаво,
Сіріє сніг, немов стара печаль,
А погляд мудрий князя Ярослава
Освячує білоцерківську даль.

Гостей у Чудневі зустрічав козацький отаман Л. Момот. Білоцерківці відвідали могилу поета, вклонилися йому та поклали квіти. А потім відбулися заплановані зустрічі – в державному ліцеї і Будинку культури. Звучали вірші та пісні поета у виконанні гостей і місцевих обдарованих. Про незабутню талановиту людину говорили А. Кульчицький, В. Семілетко, Л. Савич, Г. Музика, численні земляки П. Ральченка.

А згодом гості провідали його сім'ю, подарували вдові Яні Яківні книгу «Негаснучі

Лілові, фіолетові, бузкові, темно-блакитні тони її романтичних олійних картин передають меланхолійний настрій листопаду, співзвучний золотій осені за вікнами виставкового залу бібліотеки. Запам'ятовується фіолетово-сіре надвечір'я, зображене на урбаністичних пейзажах, – на них мимоволі вгадуються старі квартали Білої Церкви. Значну частину експозиції складає морська тематика – «Тиха гавань», «Кораблі сплять», «Осінній шлях». Є у Тетяни й сучасний живопис на космогонічні теми («Я з Марсу») в абстрактному стилі.

♦ В дитинстві та юності Тетяна Максимова навчалася в школі мистецтв у викладачів-художників В. Кокоріна, М. Кошового, В. Панфілова. Власну виставкову діяльність розпочала 10 років тому.

♦ Нинішня виставка – вже сьома персональна.

♦ Наша талановита землячка – член Національної спілки художників України та Білоцерківської спілки майстрів декоративно-вжиткового мистецтва. Роботи Тетяни експонувалися в Києві та Данії. Майстриня є учасницею 10 всеукраїнських

вернісажів, постійною учасницею й переможницею міських виставок-конкурсів «Квіти серед квітів» та «Місто над Россю».

♦ Разом з роботами художниці можна також побачити старовинні меблі, автором яких є чоловік Тетяни, художник-реставратор Олександр Максимов. Це комоди з різьбою по дереву в старовинному стилі, які прикрашені барельєфними сюжетними сценами, а також оригінальні шафи з намальованими на них пейзажами.

♦ Поціновувачі мистецтва мають поквапитися – виставка діє до 23 листопада. Отже, у вас є прекрасна можливість доторкнутися душею до чудового світу батика й живопису. Ми ж бажаємо прекрасній художниці подальших творчих досягнень.

Алла Соколова

Вшанували поета

Загадалися і його проникливі поетичні рядки про наше місто, якому він присвятив свого часу кілька віршів:

свічі, в якій є розповідь про Павла Сергійовича, та білоцерківську пресу з публікаціями про поета.

Загадалися і його проникливі поетичні рядки про наше місто, якому він присвятив свого часу кілька віршів:

Над Россю світить місяць величаво,
Сіріє сніг, немов стара печаль,
А погляд мудрий князя Ярослава
Освячує білоцерківську даль.

Вл. інф.

Життя духовного основа

Напередодні Дня української писемності та мови третьокласники БНВК ЗОШ №13 (класовод Л.П. Загвоздкіна) разом з бібліотекарями філії №4 здійснили мовознавчу мандрівку «Писемність наша,

українська мова – життя духовного основа». Це була подорож від перших спроб письма на кам'яних плитах до сучасного, від малюнків та ієрогліфів – до сучасного алфавіту, який створили брати Кирило та Мефодій. Бібліотекар Олена Буяненко розповіла юним читачам про історію виникнення та розвиток української писемності.

Діти читали вірші відомих поетів про мову, ставили інсценівку «Мова калінова», брали участь у конкурсах «Складай прислів'я» та «Словом можна...», пограли у бібліолото «З торбинки дядечка запитайлика».

Завідувачка бібліотеки-філії №4 закликала юних читайликів вивчати, любити і шанувати українську, бо всі ми – громадяни України, і це наша державна мова.

Ірина Співак,
завідуюча бібліотекою ЗОШ №13

Третього травня 2004 року в Києві перестало битися серце американського історика, політолога, журналіста, професора Києво-Могилянської академії, дослідника Голодомору в Україні, автора звіту комісії Конгресу США з вивчення Голодомору 1932 – 1933 років Джеймса Ернеста Мейса. Саме завдяки ґрунтовним дослідженням цієї людини увесь світ дізнався про Великий штучний Голод в Україні.

Джеймс Мейс: «Ваші мертві вибрали мене»...

• Народився Джеймс Мейс 18 лютого 1952 року в штаті Оклахома. Серед предків мав представників індіанського племені черокі, які 1835 року через рішення федерального уряду були змушені переселитися з корінних земель до Оклахоми. У своїй автобіографії саме цим фактом він пояснював своє зацікавлення геноцидами.

• У 1982 році під час міжнародної конференції про Голокост і геноцид у Тель-Авіві Джеймс Мейс заявив: «Щоб централізувати повну владу в руках Сталіна, потрібно було вигубити українське селянство, українську інтелігенцію, українську мову, українську історію у розумінні народу, знищити Україну як таку. Калькуляція дуже проста і вкрай примітивна: нема народу, отже, нема окремої країни, а в результаті – нема проблем».

• Наталія Дзюбенко-Мейс, дружина Джеймса Мейса, авторка та упорядниця численних книг, досліджень, аналітичних статей, згадувала, що спонукало чоловіка переїхати до України. Він вважав, що історик має бути там, де віють історичні вітри. Це потужний вітер історії віяв тоді якраз над Україною, і що доля Європи й цілого світу вирішується саме тут. І що пильніше Мейс приглядався до життя українців, то глибше усвідомлював, у якій небезпеці, на краю якої безодні стоїть новостворена держава. Він казав, що незалежність отримала не нова державна формація з новітніми структурами, а стара УРСР – з усталеними законами управління. Суспільство несе на собі шрами

пережитих лихоліть, затиснуте у лещатах корупції...

• Джеймс детально розписав причини і наслідки, політику і технологію Голодомору, винуватців і командирів Великого Голоду. Він назвав це явище геноцидом, а українське суспільство – постгеноцидним.

• Як науковець, він міг вибудувати причинно-наслідковий зв'язок, вказати на помилки того чи іншого політичного діяча. Та все ж щоразу в ньому прокльовувалося якесь моторошне здивування. Він не міг збагнути, як людина може викинути опухлу від голоду дитину на сніг. Як директор дитячого будинку може гвалтувати своїх підопічних, як можна стріляти у голодний народ?.. Часом плакав від безсилля.

• «Якось він мені з гіркою сказав, що своєму народові він уже нічим не допоможе. Є вивіски на будинках цією мовою, але немає самої мови, нею вже ніхто не розмовляє. Є прекрасні зразки культури і духовності, але це музейні експонати... В українців є майбутнє, поступ, розвиток, якому він може сприяти і допомогти. У цьому вбачаю сенс свого життя – «Ваші мертві вибрали мене», – розповідала пані Наталія.

• Прикро, що навіть деякі українці-патріоти ніколи до кінця не розуміли важливості праці Мейса, масштабу його особистості. Вже серйозно хворим, вийшовши з лікарні і ледь тримаючись на ногах, він поїхав у Верховну Раду, щоб виступити там з короткою промовою про важливість відновлення історичної пам'яті. Саме тоді озвучив ідею про вшанування полеглих у роки

Голодомору свічкою у вікні – об'єднавчим вогником для всіх поколінь. Хтось плескав у долоні, комуністи ж кричали: «Янкі, геть з України»...

• Джеймс писав, що, не осмисливши своєї історії, українці приречені тупцювати на місці. Але ще більша небезпека у поверненні в минуле... Що йому вдалося зробити за своє коротке життя? Існує Інститут національної пам'яті, створення якого він домагався. Повільно, але все ж знаходять свого читача його книги. Є день скорботи, встановлений за наполяганням Джеймса Мейса. І горить свіча пам'яті в душах і у вікнах мільйонів українців.

• 25 грудня 2015 року у Броварах, а 19 лютого 2016-го в Києві названо вулиці на честь американського науковця, якому боліла наша багатостраждальна історія більше, ніж багатьом тутешнім дипломованим персонам.

• Посмертно Джеймс Мейс нагороджений орденом Князя Ярослава Мудрого II ступеня.

За матеріалами інтернет-видань

За дорученням міського голови Геннадія Дикого заступники начальника управління соціального захисту населення Юлія Терещук та Світлана Борисенко відвідали іменинницю, аби привітати її та всю родину з таким важливим святом. Представниця міської влади оголосила вітальний адрес від очільника міста, в якому він дякує ювіляриці за сумлінну самовіддану працю, вклоняється її життєвій мудрості, багаторічному досвіду, незламності перед воєнним лихоліттям та труднощами післявоєнного періоду, йдеться на офіційному сайті міської ради.

Катерині Леонтіївні подарували квіти та вручили матеріальну винагороду. Жінка є третьою столітньою мешканкою Білої Церкви. Відповідно до міської комплексної програми «Турбота», ювілярка отримуватиме щомісячну доплату до пенсії в розмірі 300 грн.

А народилась Катерина Леонтіївна 1919-го в с. Панчево, що на Кіровоградщині. В тамтешній фельдшерсько-акушерській школі здобула спеціальність акушерки. Сімнадцятилітньою, ще до

Приклад незламності

15 листопада мешканці Білої Церкви Катерині Леонтіївні ЮР'ЄВІЙ виповнилося 100 років.

початку війни, працювала завідувачкою сільським фельдшерсько-акушерським пунктом. У воєнні роки Катерина Леонтіївна, мужньо пройшовши фронтними дорогами, добротою та милосердям врятувала життя багатьом людям. Її ж перший чоловік загинув.

За участь у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 років і доблесну працю в тилу у цей період жінка нагороджена медаллю «60 років Перемоги у Великій Вітчизняній

війні 1941–1945 рр.», за багаторічну бездоганну роботу в мирний час – медаллю «Ветеран праці».

Ювілярка мала дві доньки. На жаль, одна з них померла в дитинстві від хвороби. Зараз її доглядає 75-річна дочка Олена Михайлівна. Є в Катерині Леонтіївні й онука та правнучка.

Нелегким було життя в столітньої ювілярки, та вона ні про що не шкодує, нині жінка пишається тим, що має дружну родину.

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-50-43 (факс), 6-33-02.

E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 61300346000026000025662401
в ПАТ «Альфа-Банк» в м. Києві
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються. Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції. За достовірність фактів відповідальність несе автор. За зміст реклами відповідає рекламодавець. Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.